

ביאורים בתפילה

מנהגים באמירת פיטום הקטורת

כתב הבית יוסף בס' קלג בשם רבינו הגדול מהר"י אבוהב שאין לומר פיטום הקטורת אלא מתוך הכתב שמא יחסר אחד מהסמנים והיא חייב מיתה בקריאה כמו בהקטרה ואולי שמזה הטעם אין אומרים אותו מקצת מקומות אע"פ שאומרים פרשת הקורבנות ע"כ. ו
הבית יוסף חולק ואומר שמה שכתוב שאם חיסר אחד מסמניה חייב מיתה (כריתות ו:)

ורש"י פירש חייב מיתה כי עייל ביום כיפור דכתיב "ואל יבוא בכל עת ולא ימות בזאת יבוא אהרן" וכי מעייל קטורת שלא כהלכתה ביאה ריקנית היא וחייב מיתה ע"כ, אלמא שאינו חייב מיתה מפני שחיבר אלא מפני שנכנס למקדש ללא צורך.

וגם לדעת הרמב"ם (הלכות כלי המקדש פ"ב ה"ח) חיסר אחד מסמניה חייב מיתה שהרי נעשית קטורת זרה, איכא למימר דטעמיה דכיוון דקטורת זרה היא הוי ליה ביאה למקדש שלא לצורך ואפילו שאינו נכנס לפני ולפנים כמו בני אהרון שהתחייבו מיתה. ועוד שדבר קל הוא להיזהר שלא יחסר שום אחד מהסמנים בקריאתו וא"כ לא היה להם בשום מקום להימנע מלאומרו מפני טעם זה.

וכ"כ המ"א בס"ק ה. דרכי משה בס"ק ד סובר כמו מהר"י אבוהב וכתב שהמנהג במדינות אלו שלא לאומרו בחול משום שטרודים למלאכתן ויש לחוש שידלגו בה ובשבת ויו"ט אומרים אותו וכ"כ ברמ"א.